

Nesreče.

Lesni trgovec smrtno ponesrečil. Na cesti blizu Selnice ob Dravi je zadel 23. oktobra popoldne v tovorni avto z motornim kolesom 32 letni Franc Namestnik, po domače Jurko, sin posestnice iz Zg. Boča in lesni trgovec. Priletel je z glavo s tako silo v avto, da si je prebil lobanjo in je bil pri priči mrtev.

Huda nesreča čevljarkega mojstra. Na cesti od Sv. Kungote v Maribor je zavozil avto v kolesarja Ferda Painkirchnerja, 40 letnega čevljarkega mojstra iz Maribora. Pri padcu si je mojster strl roko in nogo ter so ga reševalci prepeljali v mariborsko bolnišnico.

Nevaren udarec konja. Josipa Pušnika, 31 letnega hlapca, je udaril konj pri Sv. Lovrencu na Pohorju s tako silo v trebuh, da je obležal nezavesten in so ga oddali hudo poškodovanega v mariborsko bolnišnico.

Usodepolna prometna nesreča. Med Kapele in Radenci se je zgodila na znanem ovinku pri krčmi Franca Domajnko huda prometna nesreča. V trenutku, ko je zavil mesar Franc Ilesič iz šratove, ki se je pripeljal s Kapele na motornem kolesu, v ovinek, mu je pripeljal tovorni avto nasproti. Oba sta zavrla, a že je bilo trčenje neizbežno. Ilesiča je vrglo proti avtomobilu, kjer se je smrtnonevarno poškodoval. Hudo poškodovanega so koj prepeljali v bolnišnico v Mursko Soboto.

Igra s flobertovko. 12 letni Anton Arnuš, sin kočarice v Kicarju pri Ptujju, je pomagal svoji materi na njivi obirati fižol. Naenkrat se mu je približal 14 letni Ivan, potegnil izza pasa flobertovko, sprožil in zadel Tončka v levo stran srca. Nepredvidnega strelca so zgrabili orožniki, ranjenega Arnuša so oddali v ptujsko bolnišnico, kjer upajo, da ga bodo ohranili pri življenju.

Otrok se po nesreči zastrupil. Marija Vogrinec, posestnica v Skorbi pri Ptujju, je kupila stekleničico osetove kisline in jo je postavila na stol v kuhinji. Pustila je doma svojo 12 letno hčerko ter sedemletnega in 17 mesečnega sinka in se je podala na delo. Najmlajši otročiček je iztaknil steklenico in je pil iz nje. Koj nato so ga zgrabile neznosne bolečine in so ga prenesli v ptujsko bolnišnico, kjer mu niso mogli več pomagati.

Smrtna nesreča na povratku z dela. Na povratku z dela je v temi zašel z brvi v potok v Cvetkovcih Andrej Cvetko od Vel. Nedelje. Ker ga je v vodi prijel najbrž krč, se je v blatu zažušil. Prepeljali so ga v mrtvašnico k Sv. Lenartu pri Vel. Nedelji, kjer je bil pokopan.

Hudo trčenje dveh avtomobilov. V Hajdini pri Ptujju na križišču treh cest se je zgodila zadnje nedelje huda avtomobilska nesreča. Iz Ptujja vozeči avto celjskega industrijalca Westna je zavozil v mariborski osebni avto, katerega je šofirala g. Lavra Scheidbach, lastnica knjigarne v Gospski ulici v Mariboru. Mariborski avto se je prevrnil in pokopal pod seboj vse tri potnike. Gospa Scheidbach ima pretresene možgane in najbrž počeno lobanjo, ostala potnika imata le manjše poškodbe.

Bela vrana med avtomobilisti. V noči sta trčila na banovinski cesti v Lovniku pri Poljčanah avto in dvovprežni voz posestnika, kateri je bil namenjen v Dražo vas pri Ločah. Avto je zadel s svojim zadnjim delom levega konja in mu je razparal z železnim kavljem trebuh, da so izstopila čreva in so morali žival pokončati. Lastnik avtomobila je na licu mesta odšel posestniku za smrtno poškodovanega konja 4500 dinarjev.

Smrtna žrtev obešanja na tovorni avto. V bližini Šmarja so našli na cesti nezavestnega Antona Vozliča, zidarja iz Grlič na Medvedovem selu. Obesil se je na tovorni avto in je najbrž sam skočil z vozila blizu stavbe, na kateri je bil zaposlen. Vozliča so prepeljali v celjsko bolnišnico, kjer je podlegel poškodbi.

AKO CENIŠ SVOJE ZDRAVJE,

a trpiš na debelosti, revmatski in glihčni bolezn, vzami Krušen sol. Ker Krušen sol ureja prebavo, prepreči zbiranje toščobnih zaostankov in sluznih naplavin v telesu, katere so predpogoj, kakor za debelost, tako tudi za revmatski in glihčni bolezni.

Originalna steklenica Krušen soli se dobi v apotekah, stane samo 45 din, zadostuje za tri mesece, a mala 27 din.

Oglas reg. S. br. 29.613—35.

1275

Dva ponesrečenca. Z drvami naložen voz se je prevrnil med vožnjo na 43 letnega posestnika Jakoba Štrumpfa iz Ljubečne pri Celju in mu je zlomil desno nogo. — Vinko Topovšek, 49 letni posestnik iz Resane pri Gomilskem, je vozil opeko, po nesreči je padel pod voz, kolo je šlo čezenj in ga je hudo poškodovalo na znotraj. Ponesrečenca so prepeljali v celjsko bolnišnico.

Dva z zlomljeno nogo v bolnišnico. V bolnišnico v Ljubljano so prepeljali 21. oktobra kar dva z zlomljeno nogo. Na Skubičevi žagi v Podpeči je prekladal hlude delavec Anton Žitko. Visoko naloženi hloidi so se sprožili, eden se je zvalil na Žitka, ga podrl in mu zlomil nogo. — Vobič Martin, prodajalec premoga, uslužben v trgovini s kurivom Jeranič na Karlovški cesti v Ljubljani, je padel pri prenašanju premoga tako nesrečno po stopnicah, da si je zlomil nogo.

Hujše praske po obrazu. V Celju v Prešernovi ulici je podrl neki avtoizvošček petletnega Ivana Borovška. Otrok je dobil pri padcu hujše praske po obrazu.

Tri smrtne žrtve avtomobilske nesreče. Med Zatrnikom in Gorjami na Pokljuki na Gorenjskem se je pripetila huda avtomobilska nesreča, katere je zahtevala takoj dve smrti žrtvi. Tovorni avto tvrdke Resman iz Lesc se je vračal s Pokljuke na Bled. Med potjo so prisledli bivši blejski graščak in hotelir Ivan Kenda, trgovec in gostilničar Kunstelj z Gorij, trgovec Matko Ulčar s sinkom in gospodična Vera Sodja s Koprivnika. Na ovinku ceste pri Zatrniku je avto prehitel neki voz, se nagnil in se zvrnil na kraj ceste. Težko vozilo je

Obleka iz bronaste dobe

V zadnjih letih so zgoškovinska izkopavanja na Danskem, Švedskem in Norveškem obogatila muzeje s silno zanimivimi najdbami. V krstah, izdelanih iz debelih hrastovih debel, so našli še dobro ohranjene kose obleke, ki jih cenijo na 1200 let pr. Kr., torej še iz bronaste dobe. Najdbe so tako številne, da nam jasno kažejo, kako so se ljudje oblačili pred 3000 leti. Tkalstvo je moralo biti takrat že zelo dobro razvito, ker so izkopa-ne tkanine neverjetno močne in lepo izdelane. Blago je iz temne volne, iz česar sklepijo, da so ljudje gojili neko posebno vrsto ovac, ki jih danes v tistih krajih ni več. Moški so nosili kratak, od pasu čez ko-

Zakopano zlato. 2

Tine je gledal še vedno za Anico, ki se je počasi oddaljevala, ne da bi se bila kdaj ozrla.

»Pretežek je kovčeg zanjo,« je zamrmral, ne da bi se zmenil za Roziko.

Ta je naglo izpustila njegovo roko, v očeh pa ji je zagorel hudoben ogenj. Sumljivo ga je pogledala in se zaničljivo nasmehnila.

»Odkdaj pa te tako skrbi, če kdo težko nosi?« ga je vprašala in zaprežala, kaj bo rekel.

»Imaš prav!« je odgovoril hripavo. »Kaj me briga!«

Usedel se je na klop. Spomnil se je zopet, da je Gradišnikov Tine s skaženim licem, ki se dekletom kvečjemu smili in mu je včasih katera prijazna — iz usmiljenja ... Da, da! Dobro, da se je spomnil ... S silo si je utrgal misli od Anice in dejal:

»Hodnik sem našel.«

Rozika je komaj zadušila radosten krik.

»Saj sem vedela,« je rekla vsa iz sebe od veselja, »vidiš, da sem imela prav. Z zakopanim zlatom bo prav tako; boš videl, da ga najdeva. Oh, Tine, najti ga morava! Povej mi, Tine, povej, kje je hodnik in kako je mogoče priti do njega!«

Umaknil se ji je za korak, ker mu je bila njena vsiljivost zoprna. Saj se ji vendar že na obrazu in v očeh bere, da je gladovna bogastva.

»Kar tako to ni, kakor misliš,« jo je skoraj

osorno zavrnil in je povedal, kako je hodnik našel in da je ta z dvema ogromnima skalama zadelan.

Rozika je počenila na klop in je nekaj časa strmela pred se v tla.

»Skali treba odstraniti pa je,« je zamrmrala.

Zopet je prišlo nekaj delavcev. Šli so mimo njiju v hišo.

»Hitro, Rozika!« se je eden od njih zadr. »Danes se nam mudi. Ob ednajstih bomo spet razstreljevali. Danes bomo hrib predrli.«

»Razstreljevali?« je ponovila Rozika kakor v sanjah. Potem je planila pokonci.

»Tine, vem, kako!« mu je pošepnila in odhitela v hišo.

Tine je zmajeval z glavo. Glej ga šenta, kako se človek nalezje! Tudi njega je zopet prijelo, zopet je začel verovati, da bosta res našla zaklad. Kako? To bo že Rozika iztuhtala. Prebrisana je za tri, to treba reči.

Vtem je bila že zopet pri njem.

»Razstreliti bo treba,« mu je zašepetala.

Tine je ni koj razumel.

»Ali ne razumeš? Tisti skali bova razstrelila, potem pa je pot odprta.«

Samo pogledal jo je. Ali je ob pamet?

»Ali se ti meša?« je dejal surovo. »Kaj ti ne pride na misel! Da ti privre vsa vas skup, ko začujejo pokanje, in nama vderejo v hodnik? Pa še to se vprašaj, s čim pa naj razstreljujeva!«

pokopalo pod seboj Ivana Kendo in Kunstlja. Oba sta bila pri priči mrtva. Gospodična Sodja je dobila tako hude notranje poškodbe, da jim je podlegla, Ulčar, njegov sin in šofer so le malo poškodovani.

Smrt v dimu. V vasi Radatoviči pri Žumberku je nastal ogenj v hiši Janka Popoviča. Obžgane predmete so ljudje hitro rešili in so jih zanesli v klet druge Popovičeve hiše. Obžgana ropotija je začela v kleti znova goreti in dim je prodrl v sobo, v kateri je spal klepar Janez Dacar iz Ljubljane. Dacarja so našli v dimu zadušenega.

Nesreča v kamnolomu. V Plešnji vasi pri Trebnjem na Dolenjskem so razstreljevali Šušterjevi v kamnolomu kamenje. Brata Jože in Franc sta polagala v izvirne luknje razstrelivo. En naboj se je nenadoma razletel v Jožetovih rokah. Eksplozija je Jožeta nevarno poškodovala po obrazu in rokah, zraven stoječega Franca je nekoliko obžgalo po rokah. Ranjenca so spravili v bolnišnico v Novo mesto.

Razne požarne nesreče

Skupina štirih dečkov v starosti od 7 do 13 let, ki so bili na povratu iz šole, je prišla do na samoti stoječe hiše posestnika Ignaca Kapuna v Ščavnici. Osemletni dečko se je domislil, da bi naj zažgal hišo, kar je tudi storil, preden mu je zamogel kdo od starejših to zabraniti. Po izbruhu požara so se fantalini nekoliko odstranili in so bolj od daleč opazovali ogenj, ki je vpepelil stavbo do temeljev. — Pri Sv. Jurju v Slov. goricah sta zanetila na škednju ogenj otroka posestnika Jurija Žižeka. Poslopje je pogorelo do tal s kašeo vred, v kateri so bili shranjeni letošnji pridelki. Do nesreče je prišlo, ker sta bila starša zdoma in sta otroka kožuhal na škednju. Iz hiše sta prinesla petrolejko in sta jo obesila pod stropom prav blizu odprtine, iz katere je molela slama in ta se je vžgala ter je bil mahoma škedenj v objemu plamenov. Na vpitje otrok so pribrželi sosedi, kateri so obranili hišo. — Zelo huda požarna nesreča je doletela v Starem trgu pri Slovenjgradcu posestnika Kotnika.

Ogenj je izbruhnil v hiši in se je od tam razširil na vsa ostala poslopja. Na pomoč prihiteli gasilci so morali predvsem gledati, da so požar zajezili. Pogorelec je razen hiše in gospodarskih poslopij še ob ves spravljen letošnji pridelek. Velika škoda je le delno krita z zavarovalnino. Tik ob naši severni meji, že na avstrijski strani pri Sv. Antonu nad Marenbergom je posestniku Kozliču zgorela celotna gospodarska oprema, krma in pridelki. Gasilci iz Ivnika so rešili hišo in nekaj živine. Obstoja sum na požig. — V Radvanju pri Mariboru je uničil ogenj 10.000 din vredno domačijo delavcu Francu Gregoru. — V Variji pri Sv. Vidu pri Ptujju je zgorel do tal hlev, krma in velik kup slame posestniku Kranjcu. Živino so rešili s težavo.

Razne novice.

Vse cenjene dopisnike in inserente opozarjamo, da bomo radi praznika Vseh svetnikov zaključili prihodnjo številko »Slov. gospodarja« za v soboto.

Dvajsetletnica. Te dni poteka dvajseta obletnica, ko so Nemci izvedli med svetovno vojno plinski napad pri Kobaridu in je bilo od plina zastrupljenih na desetisoče Italijanov. Ob tej priliki so avstrijsko-nemške čete zamajale in prebile celotno fronto. V večini slovenski fantje so zopet zavzeli Gorico, Sveto goro itd. Italijani so se umikali s fronte ob Soči v paničnem begu, skušali so se utaboriti ob italijanski reki Tagliamento, kar se jim ni posrečilo. Morali so se umakniti globoko v notranjost Italije, do Piave. Šele tu so se ustavili, ko so jim prihiteli na pomoč zavezniki z drugih front. Piava je bila potem fronta do razpada Avstrije, ko so se uprli slovenski in sploh slovanski polki in se niso več hoteli boriti za Avstrijo. Kratko-

Zdravnik dr. SREČKO SKERJANO
Pobrežje pri Mariboru, Nasipna ulica 82
ord. 9—10, 14—16. 1507

malo so zapustili fronto ob Piavi in se podali proti domu.

Trgovine v Ptujju bodo v nedeljo 31. oktobra dopoldne odprte, na praznik Vseh svetnikov pa bodo ves dan zaprte.

Blasnikova »Velika Pratika« za leto 1938 je izšla in se razpošilja za ceno 5 din za vsak komad. Naročila na tiskarno J. Blasnika nasl., Ljubljana, Breg št. 10—12, in se dobi tudi v trgovinah. To je najbolj priljubljeni in najbolj razširjeni slovenski ljudski koledar že od nekdanj. 1447

Sanatorij v Mariboru, Gosposka 49, tel. 23-58, je najmoderneje urejen zlasti za operacije. Dnevna oskrba I. razreda Din 120, II. razreda Din 80. Hranilne knjižice se vzamejo v račun. Vodja sanatorija specialist za kirurgijo Dr. Cernič. 964

Obžalovanja vredni slučaj.

Višek surovosti pijanih fantov. Na cesti proti Koprivni na Koroškem je napadlo več pijanih fantov 60 letnega Blaža Zupančiča. Surovine so starčka hudo obdelale po vsem telesu. Ko so ga pretepli, so ga zvezali in so ga zavlekli v bližnjo klet, iz katere so ga osvobodili drugi šele naslednje jutro.

Žrtev pijane podivjanosti. Alojzija Obretana iz Crne so trije pijani podivjanci tako obdelali z nožem, da mu je izstopilo drobovje.

Nočni napad na napačnega. Franc Spindler, 45 letni delavec s Koroške ceste v Mariboru, se je vračal zadnji četrtek, dne 21. oktobra, okrog 10. ure zvečer na kolesu po Kamniškem drevoredu proti domu. Na sredini drevoreda sta ga napadla dva in sta ga pobila s palicami na tla. Spindler se je zoperstavil napadalcema in je enega z žepno svetilko hudo lopnil po obrazu. Končno sta mu bila dva le kos, preiskala sta mu žepa in se spustila v beg brez plena, ker Spindler ni imel denarja. Oni napadalec, katerega je kresnil Spindler s svetilko, jo je toliko skupil, da ga je moral tovariš na pobegu podpirati. Tolojava sta se očitno zmotila ter sta se lotila povsem napačnega, pri katerem nista zaslužila niti za eno cigareto. Zadevo preiskuje policija.

»S čim pa na cesti razstreljujejo?« ga je zavrnila Rozika. »Z dinamitom seveda.«

Tine se je skorajda zgrozil. Kako to dekle o takih rečeh govori! Dinamit — pa skale v zrak: to je njej toliko, kakor če si Tine tobak prižge.

»Ljudje pa se še zmenili ne bodo za to,« mu je tiho nadaljevala. »Vajeni so tega, ko pri novi cesti vsak čas ponoči kaj razstreljujejo. Ali je to nekoliko bliže ali dalje, tega še vedeli ne bodo, ko jih zbudi. Najbolje okoli polnoči, tedaj živa duša ni več pokonci.«

»Nehaj s tem!« se je razjezil. »To so vendar prazne čenče. Kje pa boš dinamit dobila?«

Obrnila se je v stran, da bi ne videl, kako ji je čuden nasmeš spreletel obraz.

»Kaj veš?« je skomignila z rameni. »Tebi se ni treba brigati, ga bom sama dobila. Tudi izpraševati ti ni treba, čuj!« je naglo dodala, ker je odprl usta. »Zdaj pa moram v hišo, imam še dosti dela. V nedeljo se najdeva tam nad našim zgornjim travnikom, veš, pri tistih leskah, potem pojdeva skupaj in si vse ogledava. Medtem bom še vse dobro premislila. Zbogom, Tine!«

Poskusila mu je tako prijazno podati roko in ga tako ljubo in pristrčno pogledati, kakor je prej pri Anici videla, da ga je. Pa se ji ni posrečilo.

Tine se še zmenil ni, pokimal je in šel.

Rozika je stisnila usta in hudoben pogled ji je ušel za mladim kmetom. Toda naglo se je spre-

nila. Dejala si je: Kdor hoče kaj doseči, ne sme biti preveč občutljiv! S Tinetom pa mora biti previdna, to že vidi. Saj noče le zlata, saj hoče še mnogo več... Ali s tem je treba še počakati.

V hiši se je usedla zraven Ivana:

»Čuj, nekaj bi rada govorila s teboj!«

»Kar začni!« je pokimal in gošnil požirek žganja. Rozika je šla in je nalila velik kozarec ter ga postavila na drugi konec mize.

Ivan jo je razumel in se je prestavil.

Rozika je potisnila kozarec z žganjem pred njega:

»Na, za tega ti jaz dam, Ivan. Zdaj pa poslušaj: Nekaj bi rada od tebe...«

Nagnila se je čisto k njemu in mu dolgo nekaj šepetala.

Spočetka se je Ivan upiral in branil. Ali dekle je sililo le še bolj in žganje ji je pomagalo. Preden je vstal, da z drugimi delavci odide, ji je nekaj obljubil...

Rozika je še nekaj časa stala pred hišo in predla svoje misli v temno noč. Kar nenadno ji je bil obraz starihak in truden.

Čez cesto na nasprotni strani štrlijo okajeni zidovi s praznimi okni v nebo. Tudi tu je bila nekdanj Mrdavsova hiša. Pred dvema letoma pa je pogorela. Včasih postopje oče okoli zidovja in ga ogleduje: »Na novo pozidati bi jo bilo treba, ko bi bil denar...« Ali denarja ni.

lena segajoč plašč, ki so ga privezovali okrog pasu z vrvo ali jermenom in drug daljši plašč, s katerim so si ogrinjali vrhni del telesa. Pokrivali so se z debelimi volnenimi kučmam, ki imajo obliko polkrogle. Za ženske obleke pa si znanstveniki niso popolnoma na jasnem. Našli so namreč dve vrsti oblek: daljšo, podobno moški, in krajšo, ki sega nekako do srede stegen ter je spletena iz debelih niti. Zanimivo je, da so nosile že prave jopice, se pokrivala z mrežastimi kapicami ter si privezovale okrog pasu majhen okrogel brosnast ščit s konico.

Za lepoto...

Za lepoto morda nikjer ne izdajo toliko kot na Angleškem. Angleži-

Med. univ. dr. FRANC BREZNIK

se je preselil iz Gornje Radgone v Celje ter je otvoril zobozdravniško in splošno zdravniško prakso na Kralja Petra cesti 29 (zraven »Ljudske posojilnice«). 1504

S prebito lobanjo v bolnišnico. Več fantov je napadlo na cesti pri Sv. Jakobu v Slov. goricah 22 letnega posestnikovega sina Ernesta Kraner. Eden ga je udaril z motiko s tako silo po glavi, da mu je počila lobanja in so ga prepeljali v nezavestnem stanju v mariborsko bolnišnico.

Hudo poškodovan pri napadu. V Župancih pri Sv. Trojici v Slov. goricah je bil izvršen krvav napad, v katerem je dobil smrtnonevarne poškodbe 21 letni posestnikov sin Rudolf Kuri, katerega so prepeljali v nezavestnem stanju v bolnišnico.

Vinski tatovi na delu. V Smolincih pri Sv. Andražu v Slov. goricah so vdrti drzneži v klet mariborskega trgovca I. Andrašiča. Odnegli so mu dva soda vinskega mošta in ga oškodovali za 2000 din. V zvezi s to tatvino so orožniki aretirali dva delavca.

S sekiro ga je ranil. V Št. Janžu na Vinski gori sta se sprla neki moški in 52 letni posestnikov sin Blaž Javornik. Prvi je udaril v hudi jezi s sekiro Javornika po stegnu desne noge in ga je hudo ranil. Poškodovani se je zatekel v bolnišnico.

Dvojni samomer radi nesrečne ljubezni. V Zapužah pri Ljubljani sta si končala življenje radi nesrečne ljubezni z električnim tokom visoke napetosti: hlapec Marko Nemančič in dekla Julijana Kastelic. Oba sta služila pri gospodarju Ivanu Arharju v Zapužah. Električna sila je oba še obžgala in jima je celo zgorela obleka.

Vlom v občinsko pisarno. Vlomljeno je bilo v noči v občinsko pisarno v Poljanah pri Škofji Loki in ukradenih 8000 din. Okolica Škofje Loke beleži v zadnjem času več vlomov, pri katerih je bil isti zločinec na delu.

Kolesarski tat pod ključem. Ljubljanska policija je zaprla 31 letnega Mihaela Nedra, bivšega delavca iz okolice Kranja. Aretirani je nevaren ter dolgo zasledovani tat

nje srednjih stanov, številne uslužbenke in boljše delavke po mestih pripravijo polovico svoje tedenske plače za lepoticenje, tako da pridejo skupni izdatki za razna lepota sredstva, kakor: mazila za kožo in lase, razni dišeči praški, dišeče tekočine, barvilla za ustnice, obrvi, trepalnice, razni laki za nohte itd. v vsej Angliji na 25 milijonov funtov šterlingov; izdatki za lepote strokovnjake od frizerjev do zdravnikov kirurgov pa so trikrat večji, namreč 75 milijonov funtov. Torej samo za lepoto plača Anglija 100 milijonov funtov ali dvakrat več kot za vzgojo. Naj si ogledajo te številke isti, ki pravijo, da so Angležinje popolnoma brezbrizne za svojo zunanost.

koles. Ned je uganjal tatinski posel po Dolenskem.

Vlom v šolo. V noči na četrtek so vlomilci obiskali šolo v Mokronogu. Premetali so vse, kamor so prišli, ter zginili z neznatnim plenom, med katerim je največ vredna lovska puška.

Slovenska Krajina

Strašna smrt otroka. Silvester Rogač, dveletni posestnikov sinček v Gornji Lendavi, je bil sam v kuhinji domače hiše. V trenutku, ko je hotel otrok steči iz kuhinje k bolni materi v sobo, se je prevrnil in je priletel ritenski v skaf vrele vode. Fantek je dobil tako hude opekline, da jim je podlegel.

Slovenska Krajina rešena nevarnih telovajskih cigánov. Slovenska Krajina in njene sosedne pokrajine so prestale že dovoji strahu pred roparsko bando cigána Jožefa Kokoša, katera je kradla in ropala, kar ji je prišlo pod roke. Orožniki so bili z vso vncmo na delu, da rešijo prebivalstvo roparske more. Zadnje dni so orožniki zajeli tri glavne kolovodje roparske družbe. Eden od teh, Jožef Baranja, je bil ustreljen, ker je hotel pobegniti. Baranja je obležal mrtev in je moralo v zapore večje število njegovih pajdašev. Izmuznil pa se je takrat orožnikom drugi kolovodja Joško Kokoš, kateri se je klatil ob madžarski meji ter ropal v orožniški preobleki. Z njim je bil njegov 18 letni sin Jožef, kateri je tičal v preobleki stražnika. Orožniki so zajeli očeta ter sina v neki koči. Sin se je zagnal v

BATERIJE CROATIA

žepne anodne-ogrevače, izdeluje samo domača tvornica

IVAN PASPA I SINOV
ZAGREB, KOTURAŠKA 69

patruljo, dobil je zabodiljaj v nogo in se je zgrudil. Drugi orožnik je oddal strelo na očeta, kateri se je zgrudil pri priči mrtev. Zabođenega mladega cigána so oddali v bolnišnico v Čakovec, kjer so mu sicer koj nogo odrezali, a je že bilo prepozno, ker je cigan kmalu podlegel zastrupljenju. Po tako temeljitom obračunu s ciganskimi roparskimi glavarji bo imela Slovenska Krajina vsaj nekaj časa mir pred cigansko tatinsko in nasilno nadlogo.

Dvonožni lisici obsojeni. Pred kazenskim senatom v Mariboru sta dajala 20. oktobra odgovor 23 letni posestnikov sin Ivan Škrinjar in njegov 17 letni tovariš, ker sta pokradla 12 prekmurskim posestnikom 72 kokoši in dva purana. Ukradeno perutnino sta prodajala prekupčevalcem, izkupiček sta pa lahkomišelnost zapravljala. Škrinjar je bil obsojen na šest mesecev, njegov pajdaš na štiri mesece zapora.

Avtomobilska nesreča. Blizu Lendave sta trčila osebni avto tvrde Lebovič iz Zagreba, ki je vozil proti Lendavi, in tovarni avto, ki vozi premog. Luksuzni avto je čisto razbit. Dva potnika tega avtomobila sta hudo ranjena, sofer je ob desno oko.

Zbor JRZ mladine v Belgradu.

Zadnje nedeljo se je vršil v Belgradu prvi veliki zbor JRZ mladine, katerega se je udeležilo 30.000 udeležencev in med temi tudi slovenski fantje in dekleta pod vodstvom g. Smerauja. Zbor je otvoril predsednik in bivši minister g. dr. J. Rogič, ki je po sporočenih pozdravih mladine mlademu kralju Petru II. ter knezu namestniku Pavlu posebno poudaril pomen prisotnosti predsednika vlade in zunanjega ministra dr. Stojadinoviča. Sprevod slovenskih fantov in deklet na zborovalni prostor je dohitel dr. Stojadinovič, ki

je z avtomobila pozdravil Slovence z vzklikanjem: »Živeli Slovenci, živela slovenska mladina, živijo slovenski fantje!« Predsednik stranke dr. Stojadinovič je počastil slovensko mladino s tem, da ji je odredil prostor pred tribuno, s katere je govoril. Slovenski fantje in dekleta so prikorkali na igrišče Belgrajskega športnega kluba ob igranju himne slovenskih fantov.

Glavni govornik je bil dr. Stojadinovič, katerega so slovenska dekleta ob pričetku govora obsula s slovenskimi puščjci. G. predsednik je

Pusto je pri Mrdavsu.

Ko je prišel Tine mimo vaškega polja, je zdajci obstal. Seveda, tu pred njim hodi Anica in vsakih deset korakov postavlja kovčeg na tla in počiva.

»Saj sem vedel,« je zagodrnjal in pospešil korak. Dekle se je ozrlo, ko ga je začulo. Bolj ji je šlo na jok kakor na smeh, plavi lasje so se ji prijeli potnega čela in kakor nemočno dete je vdano očakovala Tineta.

»Tak daj no sem!« Tine ni bil tistih eden, ki mnogo govorijo.

Anica si je globoko oddahnila.

»Bog ti povrni, Tine! Čisto sem že omagala. Ko bi bila vedela, da bo tako težek, bi bila kovčeg v gostilni pustila.«

Nekaj časa sta šla tako, ne da bi bil kateri kaj znil.

»Da te nisem koj spoznal!« se je pozneje začudil Tine in pojezil nase.

»Jaz sem tebe takoj spoznala,« je odgovorila Anica, toliko da je kaj rekla.

Tine se je suho zasmeljal:

»Saj tudi ni čuda pri meni, kaj!«

Anica ga je nekoliko preplašeno pogledala. Seveda, si je dejala, to ga je užalilo, kar je pravkar tako brez misli bleknila.

»Tako ne jemlji mojih besed, Tine!« je rekla

prijazno. »Kak je človek na videz, to ni nič; glavna reč je, kak je znotraj.«

»No, znotraj sem še večji skaza kakor zunaj,« je odvrnil Tine trpko in bridko.

»Vidiš, tega ti ne verjamem,« mu je ugovarjalo dekle; »tedaj bi mi zdaj ne pomagal.«

»Oh, veš — zaradi tega — glej, Anica, ko bi bili vsi ljudje z menoj taki, kakor si ti, tedaj bi bil tudi jaz boljši človek.«

Potem ni spregovoril ne besede več, ampak ji je kmalu nato postavil kovčeg na njen domači prag, želel »Lahko noč!« in urno mahnil domov.

To noč je Tine čul vse ure, ki jih je udarilo na vaškem zvoniku.

III.

Ko je prišel Tine v nedeljo na zgornji Mrdavsov travnik, ga je Rozika že čakala. Lepo se je napravila in je bila prav krotkega videza; saj je bila igralka na vaškem odru in ji ni bilo težko, igrati krotko deklico.

»Glej, Tine,« je dejala, ko sta stopala navzgor proti kapelici, »tako vesela sem, da sva si midva dobra!«

Malo je počakala, zavijala oči in prežala, če bo Tine vendar kaj šel na sladke limanice. Toda ta je gledal kar pred se.

(Dalje prihodnjic)